

høje Lærerenkers Pensioner, der ere fastsatte inden denne Lovs Ikrafttræden, eller som fastsættes i Løbet af 5 Aar fra dette Tidspunkt, skal Staten deltage i disse Pensionsforhøjelser med $\frac{3}{4}$, medens Skolefondens udreder $\frac{1}{4}$.

Af Udvalget:

Til § 10.

16) I 1ste Linie efter „1. April 1908“ sættes: „(§ 8 dog først fra 1. April 1909)“. I sidste Linie tilføjes efter „32 og 34“: „samt næstsidste Stykke af § 23“.

De stillede Ændringsforslag sattes til Forhandling.

Ordføreren (Jensen-Knudstrup): Der er hverken af Udvalget eller dets Flertal stillet Ændringsforslag, som ville give Anledning til nogen større Debat, nogle af Ændringsforslagene ere kun rent redaktionelle. Jeg skal kortelig omtale Udvalgets og Flertallets Forslag. De to første ere rent formelle. Ændringsforslaget under Nr. 3 har derimod nogen Betydning, det gælder Forskolelærerindernes Aldersstillæg. Efter det oprindelige Forslag, og efter hvad vi vedtogte ved anden Behandling, fik Forskolelærerinderne kun 3 Alderstillæg à 100 Kr., men efter det Forslag, hele Udvalget stiller her, faa de et 4de Tillæg, altsaa ialt 400 Kr. Udvalget har været glad ved at gaa med til denne Forandring, for Forskolelærerinderne vare dem, der ramtes haardest, ved at vi gik bort fra de 25 pCt. og ned til et fast Beløb, de faa nemlig kun 50 Kr. i Tillæg til Begyndelseslønnen. Saa have de ganske vist det gode ifølge Loven, at deres Minimumsløn rykker op fra 350 til 550 Kr. Det Forslag vil blive modtaget med Glæde over hele Landet, hvor Forskolelærerinderne virke gennemgaaende for en ringe Godtgørelse.

Nr. 4 er en Omredaktion af Forslaget om Skolernes Renholdelse. Jeg maa først bemærke, at det er stillet af Udvalget med Undtagelse af de 5 Medlemmer, som ere nævnte ved Ændringsforslaget (Trier: og et sjette!) . . . og et sjette Medlem, nemlig det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Trier), hvad jeg ikke har vidst før nu. Ved anden Behandling vedtogte vi, at Skolelokalerne Renholdelse paa Landet ved en større Skole kunde lægges over paa Førstelæreren for alle Klasseværelsens Vedkommende med tilhørende Opholdsrum og Forstuer, og Prisen var sat til 75 Kr.

for det første Klasseværelse og 50 Kr. for hvert af de følgende. Denne Affattelse havde den uheldige Side, at Førstelæreren derved paa en Maade skulde inspicere Rengøringskonen i de andre Læreres Klasseværelser, det kunde let give Anledning til Rivninger, og det kunde ogsaa medføre økonomiske Tab for ham. Den nuværende Redaktion fastsætter, at hver Lærer eller Lærerinde faar for Renholdelse af sit eget Klasseværelse med tilhørende Opholdsrum og Forstue 75 Kr. pr. Klasseværelse, enten der er et, to eller tre Klasseværelser. Der kan altsaa ingen Sammenblanding blive mellem Lærernes Forhold i dette Spørgsmaal. Forhaabentlig vil det vise sig, at dette er en bedre Ordning end det, der blev vedtaget ved anden Behandling.

Jeg antager, at den ny Ordning, som Lovforslaget indfører, ikke vil føre til, at Sogneraadene frasige sig Omsorgen for Renholdelsen, uden hvor der er tvungende Grund dertil. Hvor der sidder en Smaamandskone, der har Renholdelsen maaske til en noget større Pris end den, man vilde kunne slippe med efter Bestemmelsen her, vil man neppe berøve hende denne Fortjeneste for at spare en halv Snes Kroner eller saa; kun hvor der virkelig er Vanskeligheder, eller hvor Prisen er skruet urimeligt op, vil man gaa over til den Ordning, der fastsættes ifølge Ændringsforslaget.

Det næste Ændringsforslag, som stilles af Udvalget, er blot en Omredaktion. Det gælder Skolerne i de købstadlignende Landsbyer, Skoler med mange Klasser. Der havde vi ved anden Behandling fastsat, at en Førstelærer som Godtgørelse for sit Ekstraarbejde med Skolens Ledelse oppebar 25 Kr. pr. Klasse, naar Skolen havde et Klasseantal af 8, men det var et upraktisk Tal, og vi have derfor sat det ned til 7. Det svarer til Aargangene, Aarsklasserne, det er nemlig mere almindeligt, at en større Skole i en Landsby er delt paa den Maade i Aarsklasser. Betalingen er fremdeles sat til 25 Kr.

Saa komme vi til Ændringsforslaget under Nr. 9, som ogsaa er stillet af hele Udvalget og gaar ud paa at slette det sidste Stykke af § 4, der lyder saaledes: „Ingen Oprykning kan finde Sted, naar vedkommende Skolekommission og Kommunalbestyrelse gøre Indsigelse derimod, dog kan vedkommende Lærer indanke Sagen til Skoledirektionens, eventuelt Ministerens Afgørelse.“ Det er en Bestemmelse, som kom ind ved Skoleloven af 1899, og som Lærerne altid have set noget skævt